

गया हृषभेन प्रतारो गमनमस्य । शशिवे पु० । “गोनर्दी गोप्रतारश्च गोहृषेश्वरवाहनः” भा० आनु० २८६ अ० । शिवसहस्रनामोक्तौ । कप० ६ त० । शगोःप्रतारे पु० अतु-पदम् उक्तं रघुवाक्यम् उदा० ।

गोप्रवेश पु० ६ त० । गोवेनादितो गृहप्रवेशे “गोप्रवेशसमयेऽ-यतोऽष्टोयाति कृष्णपशुरेव वा पुरः” ह० स० २५ अ० । आधारे ल्युट् । २ तत्काले । स च कालः स्त्रियां-स्तमयात् प्राक्कालः तथा च वर्धितम् रघौ “सञ्चार-पूतानि दिगन्तराणि कृत्वा दिमान्ते निलयाय गन्तुम् । प्रचक्रमे पल्लवरागताम्ना प्रभा पतङ्गस्य सुनेश्च घेनः” ।

गोफणा स्त्री सुउतोक्ते व्रणवन्धनभेदे तत्र कोषदामेत्या-द्युपक्रमे “क्षितानगोफणा पञ्चाङ्गी चेति चतुर्दश वन्धविशेषास्तेषां नामभिराकृतयः प्रावेण व्याख्याताः” सुश्रुतः “चिक्कनसौष्ठवस्तपु गोफणाम्” । (निदध्यात्) सुश्रुत० ।

गोबाल पु० ६ त० । गोकेशे तत्त्वोमनि च स च सीमा-ज्ञानाय भूमौ निधेयः यथाह मनुः “अश्विनोऽस्थीनि गोबालांस्तुषान् भक्ष कपालिकाः । करोपमिष्टकाक्षार शर्कराः बालुकास्तथा । यानि चैव प्रकाराणि काला-दृभूमिर्न भक्षयेत् । तानि सर्वाणि सीमयामप्रकाशानि कारयेत्” । गोबाल इय बालोऽस्याः “पाककर्णेत्यादि” पा० ङीप् । ओपविभेदे स्त्री सि० कौ० ।

गोभण्डीर पु० स्त्री भट-भाषणे वा० ईरन् गवि जले भण्डीरः । जलकुक्कुभखगे त्रिका० । स्त्रियां जाति-त्वात् ङीप् । [स्तस्य चात्मजः] हरिवं० १२ अ० ।

गोभानु पु० त्वंसुन्दरपौत्रे “त्वंसोस्तु सुतो वज्रिगोभानु-गोभिस्तु पु० छन्दोपगृह्यकारके कपिभेदे ।

गोभृत् पु० गां भूमिं विभर्त्ति ऋ-क्लिप् ६ त० । पर्वते “नादेन गोभृच्छिखरेषु सत्ताः नृत्यन्ति गोकर्णशरीर भक्ष्याः” चौरः । तेन निर्दत्तम् सङ्गतां अज् । गोभृत् पर्वतनिर्दत्ते ति० स्त्रियां ङीप् । [अजुगोमत् न ।

गोम लेपने अद् चुरा० उभ० सक० सेट् । गोमयति-ते गोमक्षिका स्त्री गोः क्षोशदायिका मक्षिका । (ङांश्) ख्याते मक्षिकाभेदे शब्दर० ।

गोमघ ति० गां संहति ददाति मघि-अच् छन्दसि निनलोपः ह्रस्व वच ६ त० । गोदातरि । “कदा गोमघा हव-नानि गच्छाः, ऋ० ६।२५।१ “संहतेर्दानार्थस्य रूपसुत्तर-पदम्” भा० “सं गोमघा जरिते” ६।२५।४ । “गोमघा

गोदात्री” भा० “अश्वामवा गोमघा वा कुवेम” ऋ० ७।७।१ । गोमण्डल न० ६ त० । गोसमूहे भूमण्डले । “मग्नां च तोयापदि दुस्तरायां गोमण्डलस्योद्धरणं चकर” भावः । शक्तिरणसंघे च ।

गोमत् ति० गौरस्यस्य मत्पु । गोस्वामिनि २ गोयुक्ते च “इन्द्र ! गोमक्षिहायाहि” यजु० २६।४ “गावः स्तुतिरूपा वाचः किरणा वा विद्वान्तेऽस्य गोमान् वेददी० स्त्रियां ङीप् । सा च शनदीभेदे स्त्री “गोमतीं धूतपापां च गण्डकीञ्च महानदीम्” भा० भी० ६ अ० । स्कन्वपु० प्रभा० तन्माहात्म्यम् “गोमत्युत्पत्तिकथनं तस्यां ज्ञाना-दिजं फलम् । चक्रतीर्थस्य साहात्म्यं गोमत्युदधि-सङ्गमः” बृहद्वा० तत्त्वखण्डप्रतिपाद्ये । अत्र उदधि सङ्गम इत्युक्तेः “गङ्गा सरस्वती पुण्या यमुना च महानदी । गोदावरी गोमती च नदी तापी च नर्मदा” इत्युपक्रमे “नद्याः ससङ्गसंयोगात् सर्वाः पुण्याः शुभा-वहाः” प्रभा० खण्डोक्ते च सा ससङ्गा इत्या त गोमती काशीतोऽनतिदूरे उत्तरस्यां गङ्गासङ्गता यथाह भा० व० ८४ अ० यथा “गोमतीगङ्गायोश्चैव सङ्गमे लोका-विश्रुते । अग्निहोममवाप्नोति कुलञ्चैव ससङ्गरेव गोमतीज्ञान फलं तत्रैव “रामतीर्थे नरः स्नात्वा गोमत्यां कुरुनन्दन ! । अश्वमेधमवाप्नोति पुनर्नाति च कुलं नरः । शतसाहसकं तीर्थं तत्रैव भरतर्षभ ! । तत्रोपस्पर्शनं कृत्वा नियतो नियताशनः । गोसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नोति भरतर्षभ !” गौः गोपदमाधिक्येन विद्यतेऽस्यां विद्यायां मत्पु ङीप् । ५ विद्याभेदे सा च गोदानशब्दे २६६६ अ० दर्शिता अन्या तिलधेतुशब्दे वक्ष्यते “गोमत्या विद्यायां धेतुं तिलानामभिमन्त्र च” भा० आनु० ७८ अ० । “पञ्चगव्येन गोदात्री सासेनैकेन शुध्यति । गोमतीं च जमेदिद्यां गवां गोष्ठे च संवसेत्” शाता० गोमत्यां भवः पण्ड्या० अण् । गोमत तत्रभवे ति० स्त्रियां ङीप् । गोमत्या अदूरभवो देशः अण् । गोमत तत्सवि-कटदेशादौ ति० स्त्रियां ङीप् । बहुल्ये तस्य वरणा-लुप् । गोमत्यः । उक्तगोमच्छब्दस्य सर्वनामस्थाने तुम् गोमान् गोमन्तावित्यादि रूपम् । गोसानियाचरति गोमत्+क्लिप् गोमतीति ततः क्लिप् गोमत् । ४ गोस्वामि-तल्ये अत्र सर्वनामस्थाने धातुत्वात् न तुम् । गोमत् गोमतौ इत्येव । पंथीतत्पुष्टये गोमतीशब्दस्य “विदेहि बन्धोर्दयं विदुः” इत्यत्रैव “उप्रापोः संप्राक्छन्दसोः”